

Danseres Laura Dupree maakt de voorstelling visueel aantrekkelijk voor kinderen.

Bron: Gooi- en Vechtstreek

Stijn Keuris

12 jan. 2018

Volgende week maandag zitten honderden kleuters gespannen in het Hilversumse MCO-gebouw. Zij krijgen met hun klasgenoten de voorstelling 'Het Tinnen Soldaatje' te zien, waarin ze kennismaken met muziek, dans en theater. Dat is volgens theaterregisseuse Corien Ottes van onschatbare waarde.

De aan Globe (Centrum voor Kunst en Cultuur) verbonden Ottes is gewend om een jong publiek te hebben. Vroeger speelde ze zelf als danseres voor kinderen, nu regisseert ze.

„Kleine kinderen zijn snel overdonderd, omdat het zo mooi is”, zegt ze. „Ze gaan er helemaal in op en sommige kinderen zijn nog nooit bij een voorstelling geweest. Het is helemaal niet erg als de kinderen niet stil zijn bij de voorstelling. Als ze

alleen maar aan het kletsen zijn en naar de wc moeten, weet je dat je hun aandacht niet hebt. Bij dit publiek weet je waar je aan toe bent.”

Met 'Het Tinnen Soldaatje' zit dat wel goed. Voor de grote uitvoering in het MCO werden er al drie voorstellingen gespeeld. „Dit stuk is eigenlijk geschreven voor kinderen rond de zeven of acht jaar oud”, legt Ottes uit. „We hebben het aangepast voor de kleuters. We willen kinderen zo vroeg mogelijk in contact brengen met muziek. Het is goed voor hun algemene ontwikkeling en het is gebleken dat kunsteducatie een belangrijke rol speelt bij de opvoeding. Om het visueel aantrekkelijk te maken, hebben we een danseres en een acteur naast de spreker op het podium staan. Je moet niet te veel door elkaar spelen, daar hebben ze de leeftijd nog niet voor.”

De muziek wordt gespeeld door het AYSO (Amsterdam Youth Symphony Orchestra), onder leiding van dirigent Peter Veenhuizen. Eva Scholten, de verteller, is met haar 32 jaar wat ouder, maar de elkaar afwisselende danseressen Sheila Lin en Laura Dupree én acteur Victor van Grieken zitten nog op de middelbare school.

Vertrouwen

Ze kunnen het wat Ottes betreft prima aan. „Voor hen is het nieuw om met een symfonieorkest te werken. De laatste voorstelling ging feilloos. Ik vroeg aan Victor, die pas veertien is, of hij het alleen aandurfde. Als hij het had gewild had ik weer in de coulissen gestaan, maar ik mocht in het publiek zitten. Je moet ze ook het vertrouwen geven.”

Na 15 januari, waarop drie voorstellingen worden gespeeld, is het klaar. En dat terwijl de zaal helemaal is uitverkocht en zelfs de ouders en docenten van de kleuters buiten moeten wachten door het gebrek aan stoelen. „Maar het is goed zo. Wat publiek betreft was de rek er denk ik nog niet uit, maar deze jonge uitvoerders zijn aan een nieuwe uitdaging toe. Wie weet gaan we volgend jaar weer wat doen.”